

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេមួយរយដប់បួន

ជំនាន់ចុងក្រោយ៖

ការបើកបង្ហាញអំពីការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់អសេគោល

និងការបោះត្រាលើមនុស្ស ១៤៤,០០០ នាក់

Jeff Pippenger

2024-03-03

ជំនាន់ដដែលបានឃើញការមកដល់នៃទេនាទីបី នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

គឺជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃបុរេគុតិសាស្ត្ររដ្ឋនៃដី។ បទគម្ពីរពីអសេគោល

ដដែលបញ្ជាក់សច្ចភាពនៃការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់អសេគោល

ជាមួយនឹងពាក្យប្រាប់បង្គាប់អំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់ ហើយដូចនេះជាមួយនឹងហាហាគុក

ជំពូក ២ ផងដែរ។ នៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនោះ និមិត្តក្នុងហាហាគុក ជំពូក ២ ដដែល

«នឹងមិនយឺតយ៉ាវទៀតឡើយ» ហើយដដែលបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤

បានកំណត់ទុកជាមុនអំពីច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សយដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ ប៉ុន្តែ

ការព្យាករណ៍របស់អសេគោលអំពីនិមិត្តដដែលនឹងមិនត្រូវបានពន្យារពេលឡើយ ត្រូវ

បានបំពេញយ៉ាងពេញលេញឥតខ្ចោះនៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃការបោះត្រាអនុកម្មស្តី

នៃសិបបួនពាន់នាក់ ដដែលបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការមកដល់នៃទេនាទីបី នៅថ្ងៃទី

១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សអើយ

គតិសុភាសិតអ្វីនោះ ដដែលអនុករណ៍គ្មាននៅក្នុងស្រុកអីស្រាអែល

ដោយនិយាយថា “ថ្ងៃទាំងឡាយត្រូវបានអូសបន្លាយ ហើយនិមិត្តទាំងអស់ក៏បរាជ័យ”

នោះ? ដូចនេះ ចូរប្រាប់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលដូចនេះថា៖

អញនឹងផ្ទេរឱ្យសុភាសិតនេះបញ្ចូលទៅ

ហើយគេនឹងមិនប្រើវាជាសុភាសិតនៅក្នុងអីស្រាអែលទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ

ចូរនិយាយទៅពួកគេថា “ថ្ងៃទាំងឡាយជិតមកដល់ហើយ

នឹងការសម្រេចរបស់និមិត្តគ្រប់យ៉ាងផងដែរ”។ ដូច្នេះ

នឹងមិនមាននិមិត្តគតបុរេយោជន៍

ឬការទស្សន៍ទាយបោះត្រាណាមួយទៀតនៅក្នុងអីស្រាអែលឡើយ។

ព្រោះអញជាព្រះយេស៊ូវ អញនឹងនិយាយ ហើយពាក្យដដែលអញនឹងនិយាយ

នោះនឹងកើតមានឡើងពិតប្រាកដ។ វានឹងមិនត្រូវបានអូសបន្លាយទៀតឡើយ

ដូច្នេះក្នុងជំនាន់អនុករណ៍គ្មាន ឱវាសនៈបោះត្រាអើយ អញនឹងនិយាយពាក្យនោះ

ហើយអញនឹងប្រើវាជាសុភាសិត។ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំមុនៗទៀតថា៖ «កូនមនុស្សអើយ មើលចុះ

ពួកអីស្រាអែលនិយាយថា “និមិត្តដដែលគាត់យំឮនោះ

គឺសម្រាប់ថ្ងៃដែលនឹងមកដល់ពេលខាងមុខ

ហើយគាត់ព្យាករណ៍អំពីគុណដដែលនោះឆ្ងាយណាស់”។ ដូចនេះ ចូរនិយាយទៅពួកគេថា

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលដូចនេះថា៖

នឹងមិនមានព្រះបន្ទូលណាមួយរបស់អញត្រូវបានអូសបន្លាយទៀតឡើយ

ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលដដែលអញបានមានបន្ទូលនោះ នឹងត្រូវបានសម្រេច»

នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អសេគោល ១២:២១-២៨។

ពុយាការីទាំងអស់សុទ្ធជតថ្ងៃលង់អំពីថ្ងៃច្រើនក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយ «និមិត្តភាពបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ» និង «ការទស្សនាទីវាលល្អឆ្ងាយ» «នៃក្រុងក្នុងព្រះវិស្វកម្មសាសនា» នោះ គឺជាក្នុងចុងក្រុមហ៊ុនក្នុងក្រុមហ៊ុន ជាសារនៃ «សន្តិភាព និងសុវត្ថិភាព» ដល់អ្នកអង្គុយ «និមិត្តភាពដែលគាត់យឺតៗ នោះសម្រាប់ថ្ងៃដែលជួបនឹងខាងមុខ ហើយគាត់ពុំយកអំពីគុណនៃនរណាម្នាក់» នេះហើយជា «ការជជែកដេញដោល» របស់ហាហ្គុក ដុប៊ីតអ្នកកងលេខបង្ហាញ «និមិត្តភាពបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ» នោះ តាមប្រឆាំងនឹង «និមិត្តភាពដែលគាត់យឺតៗ»។ ពួកគេអះអាងថា «និមិត្តភាពដែលគាត់យឺតៗ នោះសម្រាប់ថ្ងៃដែលជួបនឹងខាងមុខ ហើយគាត់ពុំយកអំពីគុណនៃនរណាម្នាក់» អ្នកនាំសារនៃសារអំពីសន្តិភាព និងសុវត្ថិភាពអះអាងថា «ថ្ងៃទាំងឡាយក្នុងប្រទេសនេះហើយនិមិត្តភាពគ្រប់យ៉ាងក៏បរាជ័យ» មិនទេ គេគិតថាមិនមានទាយទុកជាមុនអំពីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 ទេ? អ្នកនាំសារនៃ «និមិត្តភាពបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ» ក៏ក្លាយជាអសេគោលកំណត់អត្តសញ្ញាណផងដែរ នៃក្រុងក្នុងខែកក្កដាឆ្នាំនេះ។

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវក៏បានមកដល់ខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សសម្លឹង អ្នករស់នៅក្នុងពិភពលោកនេះប្រហែលជា ដល់មានភ្នែកសម្រាប់មើល តម្លៃមើលឃើញឡើយ; ពួកគេមានគំនិតច្រើនសម្រាប់ស្តាប់ តម្លៃមើលឃើញឡើយ ដុប៊ីតពួកគេជាក្រុមសាសនាប្រហែលមួយ»។ អសេគោល 12:1, 2

ពុយាការីទាំងអស់សុទ្ធជតនឹងគ្នា ហើយទាំងអស់គ្នាសុទ្ធជតនិយាយអំពីថ្ងៃច្រើនក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយនៃពេលព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាដែលចូលចិត្តជជែកក្រែករឿង ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បានដកស្រង់ព្រះគម្ពីរអសោយ ដើម្បីបំភ្លឺអំពីអត្តសញ្ញាណពួកយូដាដែលចូលចិត្តជជែកក្រែករឿងទាំងនោះ ដល់កាលនោះកំពុងក្លាយជាលំដាប់ចេញពីព្រះ ថាជាមនុស្សដែលមានភ្នែកសម្រាប់មើល ប៉ុន្តែមិនឃើញ ហើយមានគំនិតច្រើនសម្រាប់ស្តាប់ ប៉ុន្តែមិនឮ។ ឥឡូវនេះ ដូចកាលនោះដែរ អសេគោលកំពុងមានបុរសសាសនាទៅកាន់ពួកមនុស្សអ្នកអង្គុយនៃអង្គនៃទីសម័យឡើយ ដល់ជាពួកយូដាដែលចូលចិត្តជជែកក្រែករឿងនៃម្សិលមិញរបស់យើង ដល់លើកសារស្តីពីសន្តិភាព និងសុវត្ថិភាពមួយឡើយ ដោយប្រឆាំងនឹងសារនៃក្រុមហ៊ុនក្នុងក្រុមហ៊ុន។ ព្រះយេស៊ូវក្លាយជាគ្រប់គ្រងដោយកុប្បន្ទបា បំប្លែងទ្រង់បានដាក់ចូលក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដូចនេះ ការទស្សនាទីវាលរបស់ទ្រង់ក៏កំពុងសំដែងទៅលើថ្ងៃច្រើនក្នុងក្រុមហ៊ុន យ៉ាងជាក់លាក់ជាងថ្ងៃទាំងឡាយដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាដែលចូលចិត្តជជែកក្រែករឿងនោះផងដែរ។

ដូចនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀប ពីព្រោះពួកគេមើលឃើញ តម្លៃមើលឃើញទេ; ហើយឮ តម្លៃមើលឃើញទេ ហើយក៏មិនយល់ដែរ។ ហើយសេចក្តីទំនាយរបស់អសោយក្លាយជាសម្រេចទៅក្នុងពួកគេ ដូចដែលបានចែងថា ដោយការស្តាប់ អ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់ តម្លៃមើលឃើញ; ហើយដោយការមើលឃើញ អ្នករាល់គ្នានឹងមើលឃើញ តម្លៃមើលឃើញឡើយ។ ដុប៊ីតចិត្តរបស់បុរសជននេះបានក្លាយជារឹងក្បាល ហើយគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេផ្ទេរនូវក្នុងការស្តាប់ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេ ពួកគេបានបិទរា ក្នុងពេលពួកគេនឹងមើលឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន

ហើយសុគាប់ព្យាបាលគ្រូចៀករបស់ខ្លួន ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន
ហើយគ្រូឡប់មកវិញ ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសពួកគេឲ្យជាសះស្បើយ។ ប៉ុន្តែ
គ្មានកែរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាមិនយឺតឡើយ;
ហើយគ្រូចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាសុគាប់ព្យាបាល។ ដុបិត
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្យាបាលវិជ្ជាជីវិត និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើនបាន
ប្រាថ្នាចង់ឃើញការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ តម្លៃមានឃើញទេ;
ហើយចង់សុគាប់ព្យាបាលទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងសុគាប់ព្យាបាល តម្លៃមានសុគាប់ព្យាបាល។
ម៉ាថាយ 13:13-17។

ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនមួយក្រុមដែលឮ ប៉ុន្តែមិនឮ ហើយឃើញ ប៉ុន្តែមិនឃើញ
គឺជាលក្ខណៈរបស់ប្រជាជនព្រះមួយក្រុមពីមុន
ដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការរស់នៅរាល់ថ្ងៃ។ ហេតុអ្វីបានជាព្យាបាលនោះគឺជា
ការសម្រេចពេញលេញនៃទំនាយរបស់អសោយអំពីស្ថានភាពបែបនោះ។
ដូចជាព្យាបាលទាំងអស់ អសោយ រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ កំពុងមានបន្ទូលអំពីគ្រូចៀករបស់ខ្លួន។

នៅក្នុងឆ្នាំដែលស្ថិតចេញពីស៊ីយ៉ាសោយទិវង្គត
ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់លើបល្ល័ង្កមួយ ខ្ពស់
ហើយគ្រូបានលើកឡើងខ្ពស់ ហើយដោយព្រះពុទ្ធរបស់ទ្រង់ពេញពរវិហារ។
នៅខាងលើទ្រង់ មានពួកសង្ឃារម្យាននៅទីនោះ។ មុនគ្នាមានសុលាប៦;
ដោយសុលាប២ គេបើកមុខរបស់ខ្លួន ដោយសុលាប២ គេបើកជើងរបស់ខ្លួន
ហើយដោយសុលាប២ គេហោះ។ ហើយមុនគ្នាសុរកែទៅកាន់មុនគ្នាទៀតថា បរិសុទ្ធ
បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះយេស៊ូវក្រីក្រពលបរិវារ;
ផែនដីទាំងមូលពេញដោយសិរីល្អអស់ទ្រង់។
ហើយសសរទ្រវែកក្រវើកដោយសំឡេងរបស់អ្នកដែលស្រកែ
ហើយដំណាក់នៅពេញដោយផ្លុះផ្លោង។ នោះខ្ញុំបាននិយាយថា រទេនាដល់ខ្ញុំ!
ដុបិតខ្ញុំគ្រូវិនាសហើយ; ពីព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនសុភាគ
ហើយខ្ញុំស្នាក់នៅកណ្តាលប្រជាជនមានបបួរមាត់មិនសុភាគដែរ;
ដុបិតគ្រូរបស់ខ្ញុំបានឃើញព្រះមហាក្សត្រ គឺព្រះយេស៊ូវក្រីក្រពលបរិវារ។
នោះមុនគ្នាក្នុងពួកសង្ឃារម្យានហោះមករកខ្ញុំ
ដោយមានធុយងក្នុងចុងមួយនៅក្នុងដៃរបស់គេ
ដល់គេបានយកចេញពីអាសនៈដោយប្រើដៃដុកៀប: ហើយគេយកវាប៉ះមាត់របស់ខ្ញុំ
ហើយនិយាយថា មើលចុះ នេះមានប៉ះបបួរមាត់របស់អ្នកហើយ;
ហើយអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកគ្រូបានដកចេញ
ហើយហាបរបស់អ្នកគ្រូបានដកចេញហើយ។
ខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងចាត់អ្នកណាទៅ
ហើយអ្នកណានឹងទៅជំនួសយើង? នោះខ្ញុំបានឮថា ទូលបង្គំនៅទីនេះហើយ;
សូមចាត់ទូលបង្គំទៅ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅ ប្រាប់ប្រជាជននេះថា
អ្នករាល់គ្នាឮមែន តម្លៃយល់ទេ; ហើយឃើញមែន តម្លៃយល់ឃើញទេ។
ចូរផ្តល់ចិត្តរបស់ប្រជាជននេះដាច់ ផ្តល់ចិត្តគ្រូចៀករបស់គេផងន៍
ហើយបិទគ្រូរបស់គេ; ក្នុងគេនឹងឃើញដោយគ្រូរបស់គេ
ព្យាបាលគ្រូចៀករបស់គេ យល់ដោយចិត្តរបស់គេ ហើយប្រើចិត្ត
ហើយបានជាសះស្បើយ។ អសោយ ៦:១-១០។

អសោយ អហេសគោល និងព្រះគ្រីស្ទ
សុទ្ធតែជាតំណាងដល់អ្នកដែលកំពុងគ្រូបានបោះត្រានៅក្នុងថ្មដៃចុងគ្រូរបស់ខ្លួន។

ក្នុងអំឡុងពេលក្នុងរៀងចុងក្រោយ នៅពេលដែលសាវត្រីត
និងសាវត្រីតក្នុងអំឡុងពេលក្នុងរៀងចុងក្រោយកំពុងត្រូវបានជជែកដេញដោល
គឺជាការបំពេញតាម Habakkuk ជំពូកទីពីរ។ តាមព្រះយេស៊ូវ
នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការនេះត្រូវបានបំពេញ នោះមនុស្សសុចរិតកំពុង "មើលឃើញ"
ពាក្យប្រៀបប្រដូចទាំងឡាយ ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃទំនាយ។ ពួក "បុរាណវិទូ"
កំពុងយល់អំពីសារៈនៃទំនាយនៃក្នុងរៀងចុងក្រោយ
ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលត្រូវបានគំរាមដោយពួកយូដាអ្នកប្រកែកវិវាទ មិនឃើញ
ហើយមិនឮទេ ហើយតាមអហេសគោល ពួកគេផ្សេងៗស្វែងរកអំពីសន្តិភាព
និងសុវត្ថិភាព
ដោយអះអាងថាការបំពេញនៃសេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងនោះនៅឆ្ងាយណាស់ក្នុងអនាគត។
ពួកគេមិនបានបដិសេធសេចក្តីព្យាករណ៍ទាំងនោះទេ; ពួកយូដាអ្នកប្រកែកវិវាទបានគ្រាន់តែ
នឹកទទួលស្គាល់ដោយប្រមាថចំពោះសេចក្តីព្យាករណ៍អំពីព្រះមេស៊ីដែលនឹងយាងមក
ប៉ុណ្ណោះ;
ប៉ុន្តែពួកគេគ្មានន័យដាក់ព្រឹត្តិការណ៍នោះទៅក្នុងអនាគតដ៏ឆ្ងាយប៉ុណ្ណោះទេ។
នោះជាការយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសព្រះពរលើអស់អ្នកដែលនឹង "មើលឃើញ"
សារៈនៃទំនាយនៃម៉ាយរបស់ពួកគេ។

នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នោះគឺជាសារដែលបានមកដល់នៅពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជ័យជំនះ
ខណៈដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមក។
ការយាងចុះមកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជ័យជំនះ
បានរៀបរាប់សរសេរជាមុននៃការយាងចុះមករបស់ទេវតានៃវិវរណៈ ១០ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា
ឆ្នាំ ១៨៤០។ ការយាងចុះមកដ៏ទេវភាពក្នុងបុរាណសាស្ត្រទាំងពីរនោះ
បានសម្គាល់ការមកដល់នៃសារសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នសម្រាប់សម័យនោះ៖
សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ នោះគឺជាសារអំពីការសោយទិវង្គត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គ
ដូចដែលបានគំរាមដោយបុណ្យជ័យជំនះរបស់ព្រះអង្គ។ សម្រាប់ពួកមីលូណីយ
នោះគឺជាសារអំពីសាសនាសុលាមនៃទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ
ដែលបានបញ្ជាក់សារសាកល្បងនៃទំនាយអំពីពេលវេលា។ បុរាណសាស្ត្រទាំងពីរនោះ
សរុបគ្នាជាមួយការមកដល់នៃសារសាកល្បងនៃក្នុងរៀងចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលបងស៊ីរីត្រូវបានកត់ត្រាដូចតទៅ៖

«សារទាំងអស់ដែលបានប្រទានចាប់ពីឆ្នាំ 1840-1844
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានអានុភាពខ្ពស់ឡើងវិញនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលបានហាត់បង្រៀនដល់របស់ខ្លួន។
សារទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដំបូងនូវអស់។»

ព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះបន្ទូលថា «ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាឃើញ;
ហើយគួរចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាឮ។
ដូច្នេះខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដោយប្រាកដថា ព្យាករណ៍ជាច្រើន
និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន បានប្រាថ្នាចង់ឃើញអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញ
ប៉ុន្តែមិនបានឃើញឡើយ; ហើយចង់ឮអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាឮ
ប៉ុន្តែមិនបានឮឡើយ» [Matthew 13:16, 17]។ មានពរហើយ
ភ្នែកទាំងឡាយដែលបានឃើញការទាំងឡាយដែលបានត្រូវឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ 1843
និង 1844។

«សារនោះត្រូវបានប្រទានហើយ។
ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលក្នុងការប្រកាសសារនោះឡើយវិញទេ
ពីព្រោះទិសមុខគាត់នៃមីយ៉ាកាលកំពុងតែមុខចេញពីពេញហើយ;
កិច្ចការបិទបញ្ចប់ត្រូវបានបញ្ចប់។
កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងត្រូវបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលខ្លី។ មិនយូរទៀតទេ
សារមួយនឹងត្រូវបានប្រទានតាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ
ដដែលនឹងរីកធំឡើងជាសំឡេងហៅដ៏ខ្លាំង។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍ដែលនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់គាត់។»

«ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកជំនុំរបស់យើងត្រូវតែត្រូវបានលើកឲ្យកញ្ជាក់ឡើង។ យើងកំពុងឈរនៅលើព្រំប្រទល់នៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំបំផុតក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោក ហើយសាតាំងមិនត្រូវឲ្យមានអំណាចលើបុរាណជនរបស់ព្រះ
ដោយបណ្តាលឲ្យពួកគេកេងកាន់ក្នុងសភាពខាងវិញ្ញាណឡើយ។
អំណាចសម្រាប់ចាប់បន្តិចលើចម្លងក្នុងឥទ្ធិពលរបស់វា។ ឥឡូវនេះ
មនុស្សទាំងអស់ត្រូវតែកញ្ជាក់ឡើង ហើយស្រាវជ្រាវព្រះគម្ភីរ ពីព្រោះព្រះនឹងផ្សព្វផ្សាយអនុសាសន៍របស់ព្រះដ៏មានសិរីលាភនៃនឹងកំណើតមាននៅគ្រាចុងក្រោយ។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវតែមកដល់បុរាណជនរបស់ព្រះដោយព្រះចម្លើយ...»

«នេះជាអ្វីដែលបានបង្ហាញមកខ្លាំងថា យើងកំពុងដក់កេងកាន់
ហើយមិនស្គាល់ពេលវេលានៃការយាងមកពិនិត្យមើលរបស់ព្រះចំពោះយើងទេ។
ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងបន្ទាបខ្លួននូវចំពោះព្រះ
ហើយស្រាវជ្រាវដោយអស់ពីចិត្ត នោះទ្រង់នឹងឲ្យយើងរកឃើញព្រះអង្គគឺបាន»។

Manuscript Releases, volume 21, 436–438.

សារដែលត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយសារពិភពបច្ចុប្បន្ននៃព្រះមេស៊ីក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសារពិភពបច្ចុប្បន្ននៃឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 នោះ ចង្អុលបង្ហាញទៅមុខដល់ថ្ងៃចុងក្រោយ នៅពេលដែលសាររបស់ពួក Millerite ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៀត។
អស់អ្នកនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងនោះដែលត្រូវបានគំរាមថាមិនអាច «មើលឃើញ និងឮ» បាន «មិនស្គាល់ពេលវេលានៃការយាងមកសួរសុខទុក្ខរបស់ពួកគេឡើយ»។ នៅពេលអសោយបង្ហាញការយោងដល់កំណើតដំបូងអំពីអ្នកនាំសារនៃសារក្នុងក្រុមហ៊ុន ចុងក្រោយ ដដែលមើលឃើញ ប៉ុន្តែមិនឃើញ
នោះគាត់កំណត់សម្គាល់ពេលវេលាដែលសម័យកាលនេះចាប់ផ្តើម គឺសម័យកាលដែលបងស៊ុរ White បាននិយាយថា «ជាសារមួយដែលព្រះបានកំណត់តែងតាំង
ដដែលនឹងរីកធំឡើងទៅជាសំឡេងហៅយ៉ាងខ្លាំង»។ «ការកំណត់តែងតាំងរបស់ព្រះ»
គំរាមឲ្យពេលវេលាជាក់លាក់មួយ ដដែលសារនោះនឹងមកដល់
ហើយនៅក្នុងខែប្រីនដ៍ពួកទីប្រាំមួយនៃគម្ភីរអសោយ
អសោយបានកំណត់ច្បាស់លាស់អំពីពេលវេលានោះ។

ហើយមុននឹងមានស្រុកទៅមុនៗទៀតថា៖ «បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច
គឺព្រះយេស៊ូវនៃពេលវេលា; ផែនដីទាំងមូលពេញដោយសិរីលាភរបស់ទ្រង់»។ អសោយ ៦:៣

អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត បញ្ជាក់ថា នៅពេលទេវតាទាំងឡាយស្រុកហៅគ្នាទៅវិញទៅមកថា
«បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច»
ក្នុងបទគម្ភីរដែលអសោយកំណត់ឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលមានគុណកែ សម្រាប់មើល

ប៉ុន្តែមិនយឺតឡើយ នោះមានសម្រេចឡើងនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

«នៅពេលដែលពួកគេ [ពួកទេវតា] យឺតឡើងអនាគត
នៅពេលដែលនឹងមានការបំពេញដោយសិល្បៈរបស់ទ្រង់
បទចម្រៀងនៃការសរសើរដោយជ័យជម្នះគួរឱ្យមានបន្ទុកពីមុនាក់ទៅមុនាក់
ដោយសំនៀងដ៏អម្បាលមែនថា “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ
គឺព្រះអម្ចាស់នៃពិភពលោក”។
ពួកគេពេញចិត្តយ៉ាងពេញលេញក្នុងការលើកតម្កល់ព្រះ;
ហើយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ក្រោមសុភមង្គលនៃការយល់ព្រមរបស់ទ្រង់
ពួកគេមិនប្រាថ្នាអ្វីលើសពីនេះទៀតឡើយ។ ក្នុងការបង្ហាញបង្កគ្រប់របស់ទ្រង់
ក្នុងការបំពេញការបម្រើរបស់ទ្រង់ និងការថ្វាយបង្គំទ្រង់
មហិច្ឆតាខ្ពស់បំផុតរបស់ពួកគេមានសម្រេចដល់ពេញលេញហើយ»។ Review and
Herald, December 22, 1896.

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

ការបោះតុល្យលើមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់មានចាប់ផ្តើម
ហើយក្នុងក្រោយមានចាប់ផ្តើមស្រុកស្រាវ
ហើយការផ្សព្វផ្សាយតែប៉ុណ្ណោះហាក់បាត់ចាប់ផ្តើម
ខណៈដែលពាក្យប្រៀបធៀបអំពីក្រុមព្រហ្មចារីទាំងដប់កំពុងគួរឱ្យចង្អុលជាមុន។
នៅចំណុចនោះ ទំនាយរបស់អសេគោលមានសម្រេចគ្រប់លក្ខខណ្ឌយ៉ាងពេញលេញ។
ព្រះបន្ទូលទំនាយនឹងមិនគួរឱ្យពន្យារពេលទៀតឡើយ ហើយជំនាន់ដែលបានឃើញថ្ងៃទី
១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ គឺជាជំនាន់ចុងក្រោយនៃភពនៃដី ដុបិតនីមិត្តនៃចុងបញ្ចប់
ប៉ុន្តែអោយនូវសិរីសួគ៌អំពីការបិទពិភពលោកលុបបំបាត់ពិភពលោកយ៉ាងមកដល់ចិត្តទីពីររបស់
ព្រះគ្រីស្ទ។ សាក្សីទីពីរមួយចំពោះសេចក្តីពិតនេះ
គួរឱ្យមានការយឺតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរលូកា ជំពូក ២១។

ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាបុរាណដ៏ថ្មីនេះនឹងមិនកន្លងផុតទៅឡើយ
ដរាបទាល់តែគ្រប់ការទាំងអស់មានសម្រេច។ សូមស្តាប់ និងជំនុំនឹងកន្លងផុតទៅ
ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតទៅឡើយ។ លូកា 21:32, 33

នៅក្នុងលូកា ជំពូក ២១

ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ចុងក្រោយនៃបុរាណវត្ថុសាស្ត្រនៃដី។ ទ្រង់ទិញ
តំបន់ផ្ទះលំនៅដ្ឋានដ៏ធំបំផុតបុរាណវត្ថុសាស្ត្រនៃដី។ ទ្រង់ទិញ
ចាប់តាំងពីការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡីមនៃឆ្នាំ 70 រហូតដល់បុរាណវត្ថុសាស្ត្រ Millerite។
បន្ទាប់មក ទ្រង់បានចាកចេញពីនិទានបទនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណវត្ថុសាស្ត្រទំនាយ
ដោយផ្ទាល់ ហើយបានលើកឡើងជាពាក្យប្រៀបធៀបមួយ
ដល់គ្រាន់តែជ្រើសរើសការស្ម័គ្រចិត្តឡើងវិញ
និងពង្រីកលើបុរាណវត្ថុសាស្ត្រទំនាយដែលទ្រង់បានបង្ហាញ។ ដូច្នេះ
ទ្រង់បានផ្តល់សាក្សីដ៏ទៃក្នុងពិភពនេះនិទានបទតម្លៃនោះ
ហើយទ្រង់បានបញ្ចប់ដោយកំណត់ថា «ជំនាន់» ដែលបានឃើញពីវត្តមាននៃ
នឹងរស់នៅរហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះ តាមបរិបទ
គឺមានកំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ដែលគួរឱ្យមានតំណាងដោយមួយរយសិបបួនពាន់។

បុរាណវត្ថុនៃការបិទតុល្យលើមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់
គឺជាបុរាណវត្ថុនៃជំនាន់ចុងក្រោយ ហើយពួកគេមិនមានសាក្សីលប់ឡើយ

ទោះបីជាពួកគេរស់នៅក្នុងគុរាងលែមយេ និងផែនដីកន្ទុលងផុតទៅក៏ដោយ។

ប៉ុន្តែ ថ្ងៃនៃបែបសព្វៈអម្បាស់នឹងមកដូចជាចន្លោះពេលយប់
ដល់នូវក្នុងថ្ងៃនៃនោះ ផុតមេឃនឹងកន្ទុលងផុតទៅដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
ហើយជាកុរាងឡាយនឹងរលាយដោយកម្មដល់ដ៏សន្តិសុខនូវផែនដីផង
និងការទាំងប៉ុន្មានដល់នូវក្នុងផែនដីនោះ នឹងត្រូវរលាយអស់។ ដូច្នេះ
ដោយយើងចាំ របស់ទាំងនេះទាំងអស់នឹងត្រូវរលាយ
តើអ្នកកាលគ្មានគ្រូតាមនូវសុសប្បែរណា ក្នុងការប្រព្រឹត្តក្នុងបរិសុទ្ធក្នុងយ៉ាង
និងក្នុងសេចក្តីគោរពព្រះ ដោយទន្ទឹងរង់ចាំ
និងប្រញាប់ឆ្ងល់នូវការរកមកដល់ថ្ងៃនៃបែបសព្វៈ ដល់ក្នុងថ្ងៃនៃនោះ
ផុតមេឃដល់កំពុងតែនេះនឹងត្រូវរលាយ
ហើយជាកុរាងឡាយនឹងរលាយដោយកម្មដល់ដ៏សន្តិសុខនូវផែនដី។ ២ ពេត្រូវស
ព្រះ១០-១២។

ការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ត្រូវបានគំរាងឲ្យយើងឮនូវក្នុងការប្រែប្រួលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ម៉ូសេលើកនូវការប្រែប្រួល
គឺជាសាក្សីមុនគេចំពោះជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទលើហាប និងសេចក្តីសុលាប។ លោ
កគំរាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដល់នឹងចេញមកពីផ្ទះនូវពេលការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកសុ
ចរិត។ អលើយ៉ា
ដល់ត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ដោយមិនបានឃើញសេចក្តីសុលាប គំរាងឲ្យ
យអ្នកទាំងឡាយដល់នឹងនូវសេចក្តីសន្តិសុខនៃផែនដីនូវពេលការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទ ហើយដល់នឹងត្រូវ “ផ្តល់សេចក្តីសុខ ក្នុងមួយរំពេច ក្នុងការព្រឹត្តិក្នុងកែមួយ
នូវពេលគ្រប់ថ្ងៃក្រោយ”; នូវពេលដល់ “រូបកាយមរណៈនេះត្រូវពាក់អមរភាព” ហើយ
“រូបកាយដល់ពុករលួយនេះត្រូវពាក់សភាពមិនពុករលួយឡើយ”។ ១ កូរិនថូស 15:51-53។
ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌
ដូចដល់នឹងលេចមកនូវពេលវេលាដ៏យ៉ាងមក “ជាលើកទីពីរ ដោយគ្មានហាប
ដល់មុប្បិសេចក្តីសង្ស័យគ្រោះ”។ ដុបិតទ្រង់នឹងយាងមក
“ក្នុងសិរីល្អអន្តរការប្រតិបត្តិរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងទេវតាបរិសុទ្ធ”។ ហេព្រើរ 9:28; ម៉ាកុស
8:38។ ឥឡូវនេះ ព្រះសន្យារបស់ព្រះអង្គគឺសង្ឃឹមគ្រោះចំពោះពួកសិស្ស
បានសម្រេចហើយ។ នូវលើកនូវនោះ នគរនាពេលអនាគតនៃសិរីល្អ
ត្រូវបានបង្ហាញជាប្រាកដមួយ,—ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះមហាក្សត្រ
ម៉ូសេគំរាងនៃពួកបរិសុទ្ធដល់បានរស់ឡើងវិញ
ហើយអលើយ៉ាគំរាងនៃអ្នកដល់ត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌»។ The Desire
of Ages, 421.

អលើយ៉ា ដល់មិនបានសុលាប គំរាងឲ្យមួយសន្ទុះនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ដល់មិនសុលាប
ហើយម៉ូសេគំរាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដល់សុលាប។ នូវថ្ងៃថ្ងៃក្រោយ
ក្រុមមនុស្សទាំងពីរនោះត្រូវបានគំរាងនូវក្នុងវិរាណៈ ជំពូក ៧
គឺជាមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ និងហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំ។
នូវពេលគ្រាទីបំផុតត្រូវបានបើកនូវក្នុងវិរាណៈ ជំពូក ៦
អ្នកទាំងឡាយដល់ត្រូវបានសម្លាប់ដោយអំណាចសម្តេចហ្វាបក្នុងសម័យអនុជកាល
ត្រូវបានប្រទានអារស។

«ហើយកាលទ្រង់មានបរិក្ខារទីបួន
ខ្ញុំឮបានយើងនូវក្រោមអាសនៈនូវវិញ្ញាណរបស់អស់អ្នកក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសម្រប
ដោយព្រះពុទ្ធបុរាណសាសនា
និងដោយព្រះសក្ខីភាពដែលពួកគេបានកាន់ខ្ជាប់
ហើយពួកគេបានស្រុតចោលដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏បរិសុទ្ធ
និងពិតអើយ តើដល់កាលណាទៀត ទ្រង់មិនទាន់ជំនុំជម្រះ និងសងសឹកឈាមរបស់យើង
លើអស់អ្នកក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសម្របនេះ?
ហើយអ្នកស្រីក្រហមបានដល់ពួកគេម្នាក់ៗ [ពួកគេត្រូវបានប្រកាសថា បរិសុទ្ធ
និងសុភាគសុទ្ធ] ហើយមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេថា
ពួកគេត្រូវតែម្យ៉ាងទៀតមួយរយៈកាល រហូតដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ពួកគេ
នឹងបងប្អូនរបស់ពួកគេ ដែលនឹងត្រូវសម្របដូចជាពួកគេ បានគ្រប់ចំនួន» [វិវរណៈ
6:9-11]។ នៅទីនេះ ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយត្រូវបានបង្ហាញដល់យើង
ដែលមិនមែនជាការពិតជាក់ស្តែងនៃពេលនោះទេ
ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលនឹងកើតមានក្នុងអំឡុងពេលមួយនៃអនាគត»។ Manuscript
Releases, volume 20, 197.

ពួកអ្នកស្របដើមប្រឹក្សាមុនកំពុងសួរថា
តើព្រះជាម្ចាស់នឹងសងសឹកចំពោះការសម្របពួកគេនៅពេលណា?
មុនពេលគាត់ត្រូវបានសម្រប
អ្នកស្របដើមប្រឹក្សាមុនមុនគេមានសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវច្បាស់ ព្រោះការ
រសម្បជ័យចេញនៃសេចក្តីជំនឿនោះឯងបានជំរុញឲ្យអំណាចសម្របច្បាប់សម្របគាត់។
អ្នកស្របនឹងតំណាងឲ្យសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែអ្នកស្របដែលបានប្រទានដល់ព្រលឹងទាំងនេះ ដែលត្រូវបានសម្រប នោះ
ត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេក្រោយការសម្របដើមប្រឹក្សាមុនរបស់ពួកគេ។
អ្នកទាំងនោះជានិមិត្តសញ្ញានៃការសម្របដើមប្រឹក្សាមុន
មិនមែនគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ។ អ្នកស្របដើមប្រឹក្សាមុន
មុនមុនគេមានអារម្មណ៍សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទមុនពេលគាត់ត្រូវបានសម្រប។
ហ្វែនមនុស្សដ៏ធំនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧ បានទទួលអារម្មណ៍នេះហើយ នេះតំណាងឲ្យអ្នក
ទាំងឡាយដែលស្របក្នុងអំឡុងពេលការបង្ហាញនៃប្រាសាទដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងមក
ដល់។ ដូច្នេះ មនុស្សមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ត្រូវបានតំណាងដោយអលើយ៉ា
ហើយអ្នកស្របនោះគ្រប់ដល់ស្របក្នុងព្រះអម្ចាស់
ត្រូវបានតំណាងដោយម៉ូសេលើភ្នំនៃការប្រែប្រួល។

មនុស្សមួយនៃស៊ីបប្អូនពាន់នាក់ គឺជាជំនាន់ដែលមិនស្រប
ហើយពួកគេគឺជាជំនាន់ដែលព្រះគ្រីស្ទកំពុងសំដៅដល់
ថាជាអ្នកក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសម្របដែលផ្ទុកមេឃ និងផែនដីក្នុងផុតទៅ ក្នុងលូកា ជំពូក
២១។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ការសម្របអបេល គឺជាគំរូដ៏ប្លែកនៃសេចក្តីស្រប
ដែលព្រះបានប្រកាសថានឹងមានរវាងពស់ និងពូជរបស់សូត្រី—រវាងសាតាំង
និងពួកអ្នកក្រោមអំណាចរបស់វា និងព្រះគ្រីស្ទ និងពួកអ្នកដើរតាមទ្រង់។
ដោយសារអំពើហាមរបស់មនុស្ស
សាតាំងបានទទួលការគ្រប់គ្រងលើពូជមនុស្សទាំងមូល

ប៉ុន្តែតែព្រះគ្រីស្ទនឹងប្រទានឱ្យពួកគេអាចបោះបង់នីមួយៗរបស់វាចោលបាន។
រាល់ពេលដែល ពុរលីងមួយ តាមរយៈសច្ចេកុត្តិជំនឿលើព្រះមេស៊ីយ៉េរបស់ព្រះ
លះបង់ការបម្រើអំពើហ្មឺ កំហឹងរបស់សាតាំងក៏ត្រូវបានបញ្ជូនឡើង។
ជីវិតបរិសុទ្ធជរបស់អបើលបានផ្ទេរជាសាក្សីប្រឆាំងនឹងការអះអាងរបស់សាតាំងថា
មនុស្សមិនអាចរកសាក្សីត្រឹមត្រូវនៃយើងរបស់ព្រះបានឡើយ។ នៅពេលកាអីន
ដល់ត្រូវបានជញ្ជូនដោយវិញ្ញាណរបស់មហាក្សត្រ
បានឃើញថាគាត់មិនអាចគ្រប់គ្រងអបើលបានទេ
គាត់ក៏ខឹងសម្បាយខ្លាំងដល់ថ្នាក់បានបំផ្លាញជីវិតរបស់អបើល។ ហើយនៅគ្រប់ទី
កន្លែងណាដែលមានអ្នកណាម្នាក់ឈរឡើងដើម្បីការពារសច្ចេកុត្តិសុចរិតនៃគ្រីស្ទ
នៃយើងរបស់ព្រះវិញ្ញាណដដែលនោះនឹងត្រូវបានសម្រង់ឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ។
នេះជារឿងណាដែលតាមរយៈគ្រប់សម័យកាល បានដំឡើងបង្កគោលទោស
និងបញ្ជូនគំនរឈើនេះសម្រាប់សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ប៉ុន្តែអំពើយោធន៍ទាំងឡាយដែលបានគល់ពីអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
ត្រូវបានញុះញង់ឡើងដោយសាតាំង និងពួកពលរបស់វា
ពីព្រោះពួកវាមិនអាចបង្កគាត់ឱ្យចុះចូលក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកវាបានឡើយ។
នេះគឺជាកំហឹងរបស់សត្រូវដែលត្រូវបានផ្ដល់ចាញ់។ រាល់ទុក្ខបុគ្គលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានសុំលាបក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះ។ ពុយាការីបានមានប្រសាសន៍ថា «ពួកគេបានឈ្នះវា
[“ពស់ចាស់នោះ ដល់ហៅថា អារក្ស និង សាតាំង”]
ដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះមេស៊ីយ៉េ និងដោយសារពាក្យនៃស្នេហាពីរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេមិនបានសុំឡើងជីវិតរបស់ខ្លួនរហូតដល់សច្ចេកុត្តិសុំលាបឡើយ»។ វិវរណៈ
12:11, 9។ Patriarchs and Prophets, 77.»